

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 39. 259/2006/4, szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Budapest Film Kulturális és Szolgáltató Kft. (Budapest) I. r., Intercom Nemzetközi Kulturális- és Szolgáltató Zrt. (Budapest) II.r., Palace Cinemas Magyarország Szórakoztató Kft. (Budapest) III.r. és Ucite Magyarország Szórakoztató Kft. (ugyanottani címen) IV.r. felpereseknek a Gazdasági Versenyhivatal (Budapest) alperes ellen versenyhatározat felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 7.K.30.083/2004. számon megindított és a Fővárosi Ítéltábla 2006. április 26-én kelt 2.Kf.27.126/2005/8. számú ítéletével befejezett perében, a jogerős ítélet ellen az I. r. felperes által 50, sorszám alatt, a III-IV. felperesek által 51. sorszám alatt, a II.r. felperes által 52. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelmek folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

i t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.126/200518. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek fejenként 150.000 (százötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a II-IV.r. felpereseket, hogy fizessenek meg az államnak - külön felhívásra - fejenként - 36:000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet epén további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A fővárosi multiplex mozikban szolgáltatott filmelőadások értékesítési piacán, mint az érintett árupiacon 2002. évben 11 multiplex mozi volt. Kettőt (a Corvint és a Mamutot) az I.r. felperes, négyet (az Eurocentert, a Lurdy-Házat, a Duna Plazát és a Pólust) a II.r. felperes, kettőt (a Camponát és a Westendet) a III.r. felperes, egyet (a MOM-parkot) a IV.r. felperes, míg az eljárásban nem szereplő IT Cinema Kft. kettőt (a Csepel Plazát és az Új Udvart) üzemeltetett. Az I-IV.r. felperések együttes részesedése a piacon 95% volt, piacvezető mozi a II.r. felperes által üzemeltetett Westend volt. A vizsgált piac kevés szereplős „követő típusú” oligopolisztikus piac, rendszerint a piacvezető Westend áremelését követően leghamarabb egy hét múlva a többi piaci szereplő is árat emelt. A különböző költségek ellenére közel azonos jegyárakat alkalmaztak az üzemeltetők. Az I. és a II.r. felperések egyben filmforgalmazók is voltak. A filmforgalmazók kb. két hónappal a megjelenés előtti információs vetítéseket tartanak az üzemeltetők számára. Az üzemeltetők részletes műsortervet készítenek, majd a csütörtöki premier vetítéseket megelőző hétfőn ún. prolongációs értekezletet tartanak az egyes üzemeltetők és a forgalmazók külön-külön. Az üzemeltetők kész műsortervekkel érkeznek; melyeket még vasárnap elkészítenek. A műsoralkun valamennyi forgalmazó és üzemeltető részt vesz, ilyenkor az üzemeltetők nem ismerhetik meg egymás árait, csak azon üzemeltetőknek van erre lehetőségük, akik egyben forgalmazók is. A műsoralku délelőtt tart és délre befejeződik, itt történik a mozi üzemeltetők részéről az árközlés külön-külön. Az üzemeltetők sikerfilmjeikkel májusban, továbbá az őszi hónapokban jelentkeznek. Sikerfilmként várták a Star Wars (A klónok támadása) című film bemutatását; amelynek három hetes jegyelővételi időszaka és a Skorpió király című film vetítése 2002. április 25-én kezdődött. A Star Wars film gyártója kikötötte, hogy a jegyelővételi időszak alatt árat nem lehet emelni.

A felperések 2002. április 25-én áremelést hajtottak végre a Mamut, az Eurocenter, a Lurdy-Ház, a Duna Plaza, a Campona; a Westend és a MOM-park bevásárlóközpontokban üzemeltetett mozikban, áremelésüket összehangoltan valósították meg. A 2002., április 22-ei prolongációs értekezleten 11:55 órakor a II.r. felperes forgalmazási igazgatója Kálmán András e-mailben értesítette az alkalmazottakat arról, hogy „többoldalú megbeszélések eredményeképpen” április 25-től milyen áremelésre kerül sor. 2002. április 22-én déltájban a mozi üzemeltetők árváltozásairól értesítették a filmforgalmazókat, a III. és IV.r. felperes

12:57-kor adta meg az árait. A 2002. április 25-én végrehajtott száz forintos áremelés 40 áradatból 32-t érintett, további 3 adat esetében nagyfokú harmónia mutatkozott. E három adatból kettő a Westend és a Campona két áradata, amely révén így a piacon további hét mozival azonos ár alakult ki. Az Eurocenter nem érvényesítette a csúcsidőszaki 1090 forintos árat, csak 990 forintra emelte árait. Az I.r. és a II.r. felperesek képviselői, Port Ferenc és Kálmán András beismertten kétszer is telefonbeszélgetést folytattak; melynek során az áremelés is szóba került: Kálmán András szobájában talált ártervezeten szereplő „egyeztetés igényel a versenytársakkal” megjegyzés, valamint a „Port-tat április 25-től” megjegyzés az összehangolt magatartásra utaló tényként került értékelésre.

Az alperes a fenti bizonyítékokat mérlegelve, értékelve a 2003. november 17-én kelt Vj-70/2002/52, számú határozatával megállapította, hogy a felperesek 2002. április 25-én áremelésüket összehangoltan valósították meg, ezért az I. r. felperest 37.000.000, II.r. felperest 83.000.000, a III. és IV.r. felperest egymás között egyetemlegesen 83.000.000 forint bírság megfizetésére kötelezte a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tpvt.) 11. § (1) bekezdésébe és a (2) bekezdés a) pontjába ütköző összehangolt magatartás miatt.

A felperesek keresetet nyújtottak be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt, az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét elutasította. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes által lefolytatott versenyfelügyelete eljárás adataiból, a feltárt bizonyítékokból, a bírósági eljárásban meghallgatott tanúnyilatkozatokból megállapítható volt a jogsértés elkövetése, az összehangolt magatartás bizonyított volt. A prolongációs értekezletet követő árközlésig egyik felperes sem ismerte, ismerhette meg a többiek árait. Ennek ellenére az árak között kimutatott egyezések és a feltárt telefonbeszélgetések, feljegyzések arra utaltak, hogy a versenytársak a tervezett áremelés mértékében és időpontjában megállapodtak. A véletlen egybeesésen túlmenően ésszerű és racionális indok a párhuzamos magatartás tanúsítására nem volt. Az alperes a határozatában logikusan, ellentmondásmentesen és racionális érveléssel bizonyította, hogy a felperesek összehangolták magatartásukat. Az elsőfokú bíróság nem találta megalapozottnak a III. és a IV.r. felperes által előterjesztett eljárási kifogásokat sem. A bírság kiszabásához kapcsolódó, a többi ügyfél számára nem nyilvános határozati melléklet kézbesítésének elmaradása nem hatott ki az ügy érdemére. Az érintett felpereseknek birtokába jutott a határozat tényleges és teljes szövege, jogorvoslással élhettek.

Helytállónak ítélte az alperesnek az első vizsgálati kifogás elkésettségére tett megállapítását, a második eljárási kifogás kapcsán megállapította, hogy a felpereseket, mint ellenérdekű feleket együttesen kellett volna a másik fél jelenlétében meghallgatni, ez a jogszabálysértés azonban a bírósági eljárás során orvoslásra került, az ügy érdemére nem hatott ki. A bírság mértéke tekintetében szintén megalapozottnak találta az alperes határozatát.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperesek fellebbezést nyújtottak be. A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, a III. és IV.r. felpereseket külön-külön kötelezte a kereseti illeték és az elsőfokú perköltség megfizetésére. Álláspontja szerint - eltérően az elsőfokú bíróságétól - az alperesi eljárás során tartott tárgyalásra vonatkozó eljárási kifogás megalapozatlan, az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (Áe.) 36. § (1) bekezdésének és a Tpv. 74. § (1) bekezdése alapján a vizsgált magatartás körülményeinek tisztázása érdekében alkalmazott taktika, azaz a felperesek külön-külön és nem együttesen történő meghallgatása nem tekinthető jogsértőnek. A felek az irattanulmányozás során betekintési jogukkal élve az eljárási cselekményen törtétekről tudomást szerezhettek. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Pp. 164.§ (1) bekezdése értelmében a felpereseket terhelte a bizonyítási kötelezettség, nekik kellett bizonyítani, hogy a keresetükben foglalt jogsértések megvalósultak. A felperesek nem bizonyították azt, hogy párhuzamos magatartást tanúsítottak, nem volt bizonyított az, hogy az áremelés, annak azonos mértéke, azonos időpontja és azonos filmhez kapcsolása valamennyi felperest azonosan érintő külső és objektív racionális ok miatt következett be. Az alperes és az elsőfokú bíróság az összehangolt piaci magatartás fennállását jogszerűen állapította meg a rendelkezésre álló bizonyítékok helytálló mérlegelésével és értékelésével. A felperesek azonos magatartásának egyetlen ésszerű magyarázata a magatartások összehangolása volt, más elfogadható magyarázat nincs. A piac logikája, a gazdasági körülmények által indokolt spontán párhuzamos, azaz jogszerű magatartás a perbeli esetben szóba sem kerülhetett. A felperesek egymásra tekintettel tanúsítottak azonos piaci magatartást, amelyre tudatosan készültek, annak körülményeit akarategységben alakították ki. Huzamos időn át készültek egy sikerfilmhez kapcsolódó áremelésre, annak a Star Wars gyártója általi ellenzését követően, az ajánlott három hetes jegyelővételi lehetőség kezdő napjára kitűzött azonos sikerfilm, a Skorpió király bemutatójához kapcsolták az áremelést, így próbálták meg a gyártó ajánlását leplezett módon kijátszani. A felperesek semmivel nem tudták magyarázni elfogadható módon, hogy mindannyian miért a perbeli magatartást tanúsították. A felperesek

alappal nem tudtak hivatkozni a piac objektív körülményeire, mint magatartásuk kiváltó okára, mert azt huzamos időn át tanúsították, tudatos egyező akaratelhatározással maguk alakították ki. A felperesek lényegében nem is vitatták azt az objektív helyzetet; hogy csak és kizárólag 2002. április 25-én hajthatták végre eredményesen az áremelést, így azt maguk idézték elő, saját tudatos elhatározásukból.

A jogerős ítélet ellen a felperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet.

Az I. r. felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és kereseti kérelmének helyt adó határozat hozatalát kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 206.§ (1) bekezdését, az Áe. 26. § (1) bekezdését, a Tpv. 11. §-át, 14. §-át, 11. § (2) bekezdés a) pontját. Álláspontja szerint a bíróság a tényállást tévesen állapította meg, a bizonyítékokat törvénysértően értékelte és azokból téves következtetést vont le. A felperesek között nem tiltott párhuzamos magatartás valósult meg. A sikerfilm megjelenésének időpontja volt az a lélektani pillanat, amikor a felperesek a kereset rugalmatlanságára tekintettel áremeléssel élhettek. Előzetes egyeztetés a filmforgalmazás jellegzetességeiből fakadóan fogalmilag kizárt. Szakmai okok indokolták az áremelést, mert ezt megelőzően kb. egy évig nem volt áremelés. Utalt arra, hogy az általa üzemeltetett Corvin moziban, amely szintén a sikerfilmek mozija, csak 50 forintos jegyáremelés történt. A kifogásolt telefonbeszélgetés nem a tervezett áremelésre vonatkozott, hanem a forgalmazó és az üzemeltető közötti kölcsöndíj bevételei tervezésének céljából folytatott szakmai beszélgetés volt. Nem áll bizonyíték rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy az I.r. és a III-IV.r. felperesek közötti áregyeztetésre került volna sor, ez önmagában cáfolja a kartell létezését. Az áremelés kizárólag az említett piac törvényszerűségéből adódott, a szokásos 100 forintos emelésre került sor. A jogerős ítélet a releváns piac meghatározásában is tévedett. Az összes budapesti mozi figyelembe kellett volna venni a helyettesíthetőség szempontjából. A tizenegy budapesti multiplex moziból mindössze hat esetben tudott hasonló árakat kimutatni a vizsgálat. Álláspontja szerint közvetett bizonyítékok alapján nem állapítható meg árkartell, ennek kapcsán az alperes más ügyben hozott határozatára hivatkozott.

A II.r. felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását, kereseti kérelmének helyt adó határozat hozatalát; másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet ellentétes a Tpv. 11.,E (1) bekezdésével, a Pp. 3.§ (3) bekezdésével, az EK

szerződés 81. cikkével, az Áe. 26.E (1) bekezdésével, a Pp. 164.§ (1) bekezdésével. A másodfokú bíróság a bizonyítási teherre vonatkozó szabályokat tévesen értelmezte. A bizonyítási teher az alperesen van, a versenyhivatal köteles a szükséges tényeket tisztázni és a megállapításait bizonyítani, a felperesnek azt kell bizonyítania, hogy az alperesi határozat jogszabálysértő, de bizonyítási teher a perben sem fordul át. Álláspontja szerint összehangolt magatartást nem tanúsított, ezzel kapcsolatban az alperes más ügyben hozott határozataira és összehangolt piaci magatartás megállapíthatósága körében egy legfelsőbb bírósági ítéletre hivatkozott. A kartell csak akkor állapítható meg, ha a párhuzamos magatartásra egyetlen más ésszerű vagy más elfogadható magyarázat nincs. A másodfokú bíróság annak bizonyítását várta a felperesektől, hogy a párhuzamosságok egyetlen lehetséges magyarázataként külső körülményeket bizonyítsanak, melynek eleget tettek. A felperesek igazolták, hogy csupán az áremelés időpontját és mértékét érintő egyezőségeket milyen objektív külső, mindannyiukat egyformán befolyásoló körülmények indokolták, így a folyamatos áremelési kényszer, a sikerfilm bemutatásának dátuma a veszteséges helyzetük a sikerfilmek bemutatásához kapcsolódóan a fogyasztók részéről az áremelés tényének elfogadása, az áremelés-mértékének azonos 100 forintos mértéke, ami üzletileg indokolt volt.

A III-IV.r. felperesek felülvizsgálati kérelmükben elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását, az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérték a bíróság megfizetése alóli mentesítésükkel együtt. Másodlagosan a másodfokú és/vagy az elsőfok ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú és/vagy: elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérték. Álláspontjuk szerint jogszabálysértő volt a megduplázott összegű elsőfokú perköltség megállapítása. A perköltség mértékét a 32/2003: (VIII: 22.) IM rendelet 3. § (2) és (3) bekezdése, a Fővárosi Ítéltábla Polgári Kollégiumának 1/2004. (IV.19:) számú határozatával elfogadott ajánlására tekintettel kellett volna meghatározni. A Pp. 79.E (1) bekezdése- alapján jogsértően és a fellebbezési kérelem korlátain túl terjeszkedve a Pp. 253.E (3) bekezdésébe ütközően került megállapításra az elsőfokú perköltség. Álláspontjuk szerint a jogerős ítélet a Pp. 164.E (1) bekezdésével ellentétes, mert a bizonyítási terhet törvénysértően a felperesek terhére róta. A felperesek nem tanúsítottak összehangolt magatartást, nem sértették meg a Tpvt. 11. § (1) bekezdését. A másodfokú bíróság ezt a rendelkezést tévesen értelmezve állapította meg a tudatos összehangolt magatartást. Az eljárás során nem értékelte a külső, kizárólagosan ható piaci körülményeket, a jegyáremelések 100 forintos mértékét és a korábbi jegyáremelések azonos mértékét, az

azonos lélektani árnyomást, a sikerfilm bemutatásával kapcsolatos áremelési lehetőséget. Számos objektív piaci körülmény létezett, amely indokolta a párhuzamos magatartás tanúsítását. A piaci működésnek a logikájából, illetve az alapvető gazdasági körülményekből erednek ezek a követelmények és kizárják a tudatos, versenyellenes összehangolt magatartást. Tévesen került értékelésre az áremelés egyidejűsége és az áremelés mértékének azonossága. A másodfokú bíróság további bizonyítás felvétele és erre utaló bizonyítékok nélkül tett ellentmondó megállapításokat arra, hogy az áremelésre tudatosan készültek, a Star Wars gyártójának ajánlását azonos módon kívánták leplezett módon kijátszani az áremeléssel, és hogy huzamos időn át tanosított tudatos egyező akaratelhatározóssal maguk alakították ki az árakat. A párhuzamos magatartás megállapítását nem zárja ki az azonos időpont és az áremelésnek azonos filmhez kapcsolódása. Nem a felperesek jelölték ki egy áremelésre alkalmas időpontot, hanem maga a piac. A felektől független piaci körülmények jelölték ki szükségképpen azt a legelső kasszasiker filmet egy várt lélektani áremelés piaci elfogadtatására.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelmek alaptalanok.

A Legfelsőbb Bíróság annak előrebocsátását tartja szükségesnek, a felperesek felülvizsgálati kérelmében hivatkozott jogsértések érdemi vizsgálata előtt, hogy a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275.§ (1) bekezdése alapján a bizonyítás felvétele kizárt. A Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok és iratanyag alapján foglalhat állást a bizonyítékok mérlegelésén alapuló jogerős ítéletnek a felperesek által állított jogsértései, a felülvizsgálati kérelmek tartalma alapján a Pp. 206.§ (1) bekezdése megsértése kérdésében, A felülvizsgálati eljárás nem harmadfokú eljárás, a bizonyítékok felülmérlegelése kizárt, kivéve, ha a tényállás iratellenessége, a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelése vagy logikailag ellentmondó értékelése állapítható meg. -. Ilyen, a bizonyítékok felülmérlegelésére okot adó körülményt a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárás során az alábbiakban kifejtettek szerint nem talált.

Az alperes és az eljáró bíróságok is helytállóan állították meg az érintett piacot a fővárosi multiplex mozikban szolgáltatott filmelőadások piacában. Az elsőfokú bíróság ítélete 17-18. oldalán kifejtetteket e körben a Legfelsőbb Bíróság is osztja. A multiplex mozik és az egyéb

mozik, az Art mozi hálózatok nem tartoznak ugyanazon szolgáltatást nyújtók körébe, az eltérő filmválaszték, a szolgáltatások minősége, a teljesítés feltételei különbözősége okán.

A felperesek - akik állítása szerint a közös kényszerítő körülmények ellenére magatartásuk nem vitásan versenyjogi szempontból is megítélhető, mert a piaci verseny a működési területükön sem kizárt - az általuk is árkövető típusú piacnak tekintett piacon nem árkövető magatartást, hanem párhuzamos magatartást tanúsítottak. A felperesek által kifogásolt bizonyítási teher a Pp. 164.E (I) bekezdése alapján a felpereseket terhelte, nekik kellett bizonyítani, hogy a keresettel támadott határozat a keresetükben megjelölt okból jogszabálysértő. A felperesek ezért alaptalanul hivatkoztak a bizonyítási teher törvénysértő átfordítására.

A felpereseknek a közigazgatási határozat állított törvényességének hiányát kellett bizonyítaniuk, azt hogy az általuk tanúsított magatartás (egy időpontban végrehajtott áremelés) nem összehangolt magatartás eredménye, hanem a - nem tiltott - párhuzamos magatartás következménye. A felperesek által hivatkozott külső piaci körülmények az áremelést önmagában indokolhatták volna, ha az alperes nem tár fel olyan további bizonyítékokat - ártervezeten levő feljegyzéseket, telefonbeszélgetéseket, e-mailt, az árközlések rögzített időpontjait - amelyek egyértelműen igazolják az összehangolt magatartást. A felperesek álláspontjával ellentétben a közvetett bizonyítékok alapján sem kizárt egy jogsértő magatartás megállapítása, ha a közvetett bizonyítékok olyan bizonyító erővel bírnak, olyan logikai láncot alkotnak, amelynek révén a jogsértés elkövetését tanúsítják. A Legfelsőbb Bíróság a bizonyítékok értékelését és mérlegelését törvényesnek találta, az eljáró bíróságok a bizonyítékok okszerű mérlegelésével helytállóan állapították meg hogy az összehangolt magatartást a Tptv. 11.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pontjába ütköző jogsértés elkövetését, illetve azt, hogy a jogsértést megállapító alperesi határozat- a keresetben megjelölt jogszabályokat nem sértette meg.

A III. és a IV.r. felperesek felülvizsgálati kérelmükben kifogásolták a másodfokú ítéletben terhükre külön-külön megállapított elsőfokú perköltség fizetési kötelezettségüket. A III. és a IV.r. felperesek az alperes megállapítása szerint nem független vállalkozások a 2002. június 18-i üzletrésztársasárra tekintettel. A III. és a IV.r. felperesek közti kapcsolat azonban nem azonos a Pp. 52.§ (1) bekezdése szerinti perbeli egyetemlegességgel. A III. és a IV. r. felperesek önálló jogi személyek, perköltség fizetési kötelezettségüket is külön-külön kellett

megállapítani. A III-IV.r. felperesek 45. sorszámú fellebbezésükben az elsőfokú ítéletet a rájuk vonatkozó megállapítások tekintetében teljes egészében támadták, kérték a bíróság, továbbá az elsőfokú perköltség megfizetése alóli mentesítésüket. A másodfokú bíróság a III. és IV.r. felperesek által benyújtott fellebbezést teljeskörűen elbírált, így a terhükre megállapított illeték és perköltség vonatkozásában is vizsgálta az elsőfokú ítélet rendelkezéseit, a perköltség mértékére vonatkozó ítéleti indokolást is alapul véve határozott a költségviselésről. Döntése nem sértette meg a Pp.79. § (1) bekezdését, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (3) bekezdését, a Pp. 253. § (3) .bekezdését.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet, -amely a felülvizsgálati kérelmekben hivatkozott - jogszabályokat nem sértette meg; a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperesek a Pp. 78. § (1).bekezdése alapján kötelesek az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A II-IV. r. felperesek a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése; az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 50.§ (1) bekezdése alapján kötelesek a tárgyi illetékfeljegyzése jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére. Az I. r. felperes a felülvizsgálati illetéket megfizette, ezért őt kötelezni nem kellett, mert az I. r. felperes a felülvizsgálati kérelmén az Itv. 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján biztosított tárgyi illetékfeljegyzése jog ellenére szükségtelenül megfizetett a Fővárosi Illetékhivatal, számlájára 2.220.000 (kettőmillió-kettőszázhuszezer) forint felülvizsgálati illetéket. A felülvizsgálati illeték mértéke az Itv. 50.§ (1) bekezdése alapján harminchatezer forint, ezért az Itv. 80. § (1) bekezdés f) pontja alapján 2.184.000 (kettőmillió-egyszáznyolcvan-négyezer) forint felülvizsgálati illetéket visszaigényelhet.

Budapest, 2007. április 25.